

[Willesen.]

at præcisere vor Stilling til de foreslaaede Dagsordener.

Angaaende selve Sagen maa jeg sige, som jeg allerede har udtalt ved Finanslovens anden Behandling, at vi finder en Misbilligelse paa sin Plads. Men den sidste Halvdel eller de sidste Par Sætninger i sidste Stykke af den af det ærede Medlem Hr. Holstein foreslaaede Dagsorden kan vi ikke tiltræde fuldt ud; thi vel er det rigtigt, hvad der staar, at der bør drages den rette Grænse mellem Embedsgerningen i Central-administrationen og de store private Erhvervsinteresser, men det er blot efter vor Opfattelse ikke rigtigt anvendt i det foreliggende Tilfælde, idet vi maa give de Betragtninger Ret, der hævder, at Landmandsbankens Afviklingskasse er ikke en privat Interesse i den Forstand, at Staten ikke selv i højeste Grad er interesseret deri, da det til syvende og sidst er den, der skal betale Gildet og derfor ogsaa maa have Lov til at have et Ord med i Laget. Derfor kan vi ogsaa tiltræde den første Del af den af det ærede Medlem Hr. Stauning stillede Dagsorden, vel at mærke med det Forbehold, at det gælder kun Principet, men ikke Personerne.

Jeg udtalte ved Finanslovens anden Behandling, at det vilde efter vor Opfattelse være rimeligt, at der fandt et Tilbagetog Sted, at den paagældende Embedsmand blev erstattet med en anden, men vi finder det i øvrigt rimeligt, at Ministeriet har en Repræsentant ogsaa i denne Institution. Hvorvidt Regeringen har undladt at tage det sædvanlige Hensyn til Lovgivningsmagten, er jo ikke nemt for os at afgøre, da vi ikke er repræsenteret i Udvalget, men vi har Indtrykket af, at i hvert Tilfælde Finansudvalget, der i særlig Grad er Organ for den bevilgende Myndighed, har været holdt udenfor, og det finder vi ikke heldigt. Med det Forbehold kan vi derfor ogsaa tiltræde den af det ærede Medlem Hr. Stauning stillede Dagsorden. Vi vil, som sagt, ikke have det forstaaet i mindste Maade som en Godkendelse af Personen, tværtimod, men kun af det Princip, at Staten bør have sin egen Repræsentant i den paagældende Institution.

Jeg maa give det ærede Medlem Hr. Stauning Ret i, at den af de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Hagbart Berg stillede Dagsorden danner en fortrinlig Fortsættelse af den af ham stillede, og kunde man klistre dem sammen, om ikke paa anden Maade, saa ved at vedtage den ene

efter den anden, saa vilde det efter vor Opfattelse være en ganske fornuftig Udvej.

Formanden: Der er foreløbig indtegnet 5 Talere, og for saa vidt det ikke er muligt at tilendebringe Forhandlingen inden alt for lang Tid, vil det være nødvendigt at afbryde Mødet og genoptage det i Aften. Foreløbig vil jeg dog forsøge, om der ikke skulde være Mulighed for at tilendebringe Forhandlingen i dette Møde.

Slebsager: Jeg kan fatte mig forholdsvis kort, idet jeg i alt væsentligt kan henholde mig til, hvad jeg udtalte ved Finanslovens anden Behandling. Hvad der har givet mig Anledning til at tage Ordet i Dag, er nogle Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Holstein.

Det ærede Medlem Hr. Holstein rettede det bestemte Spørgsmaal til mig, om Tomandsudvalgets Medlemmer havde faaet Beløb udbetalt a conto. Da Landmandsbankudvalget, Femtenmandsudvalget, forhandlede det Spørgsmaal med mig forud for den skriftlige Redegørelse, jeg gav overfor Udvalget, meddelte jeg ogsaa Udvalget, hvorledes Forholdene laa: at der var udbetalt, saa vidt jeg nu husker — jeg maa her tage efter Hukommelsen — Honorar til Likvidator Andersen, til det Revisionsinstitut, som havde haft med Sagen at gøre, og saa til forskellige andre, men at der ikke var udbetalt a conto Beløb hverken til Departementschef Dalhoff eller Nationalbankdirektør Green, fordi, som jeg sagde, disse Medlemmers Honorarer overhovedet ikke var fastsat endnu, og for øvrigt var der, saa vidt jeg erindrer, heller ikke udbetalt noget som helst til Hr. Hassing Jørgensen paa det daværende Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Holstein udtalte, at der ikke var givet Oplysninger til Udvalget om disse Forhold. Der er fremsat mange urigtige Udtalelser vedrørende det, der her er paa Tale, men den Fremstilling, som det ærede Medlem Hr. Holstein her gav, og som gik ud paa, at der ikke var givet Meddelelse før i Maj 1928 — altsaa i Mødet overfor Firemandsudvalget —, er jo blevet slaaget grundigt til Jorden nu gennem de Oplysninger, som er fremført af den højtærede Handelsminister ved hans Gengivelse af den Skrivelse, som jeg i min Egenskab af Handelsminister den Gang, den 3. April, sendte til Landmandsbankudvalget.

Der er til det Udvalg, der behandlede